

قورئان بخوینن؛ چونکه پرۆژی قیامت دیت وشه فاعهت دهکات بو هاوه لانی

له ئەبی ئومامە ی ئەلباهیلیه وه -رەزای خوای لیبیت- دەلیت: گویم له پیغمبەری خودا بوو -صلی الله علیه وسلم- که دەیفەرموو: «قورئان بخوینن؛ چونکه پرۆژی قیامت دیت وشه فاعهت دهکات بو هاوه لانی*، دوو پرووناکیه که بخوینن (سورەتی) البقره وآل عمران، پرۆژی قیامت دین وه کو دوو هور وان، یان وه کو دوو سیپەر وان، یان وه کو دوو کۆمەل بالندە ی ریزه ستوو وان، بەرگری ده که ن له هاوه لانیان، سورەتی -البقره- بخوینن، چونکه خویندنه وه ی بەرکه ته (پیرۆزیه بو بەنده)، و وازلیهتانی حەسرهت وپه شیمانیه، وساحیره کان ناتوانن بەرامبەری بوه ستنه وه**». * (هاوه لانی: واته ئەوانه ی ده بخوینن ولپی تیده گەن وکرده وه ی پیده که ن؛ وه موو شتیکی ده گرتته وه که بەنده به ستیتته وه به قورئانی پیرۆز)، ** (ناتوانن بەرامبەری بوه ستنه وه: واتا (سیحری ساحیره کان پوچەل ده کاته وه

[صه حیه] [موسلیم گئیراویه تیه وه]

قورئان بخوینن و بەرده وام بن له سەر خویندنه وه ی؛ چونکه پرۆژی قیامت دیت وشه فاعهت دهکات بو هاوه لانی*، وه تایهت سورەته کانی -البقره- و -آل عمران- بخوینن چونکه ئەوانه دوو پرووناکین چونکه نور وه یدایهت وزۆری پاداشت هیه له سەر خویندنه وه یان وکرده وه کردن پیمان، وه کو ئەوه واییت لای خوای گه وره وه کو مانگ بن به سەر ئەستیره کانه وه، وپاداشتی خویندنه وه یان له پرۆژی قیامتدا به چند شیوه یه ک دیت: - وه کو دوو هور سیپەر بو خویندنه وه یان دروستده که ن له گه رمی پرۆژی قیامتدا. - یان وه کو دوو کۆمەل بالندە ی ریزه ستوو دین که باله کانیان درێژ کردوه ته وه، بەرگری ده که ن له خویندنه وه یان ده که ن ودووریان ده خه نه وه له دۆزهخ. ئەگه ری هیه ئەوه ی دیت له پرۆژی قیامتدا کرده وه که بیت -یان پاداشتیکی بیت له سەر ئەو کرده وه یه- هه وره کو ده فی فەرمووده که ئاماژه ی پیده کات، به لام بووتریت ئەوه ی دیت و ته ی خوای گه وره -قورئانه-؛ به م شیوه یه نییه، چونکه قورئان و ته ی خوای گه وره وله سیفه ته کانی په روه ردگاره و سیفهت نایهت جیاواز له زاتی مه زنی خۆی، و ئەوه ی له سەر ته رازوو داده نریت کرده وه ی به نده یه، خوای گه وره ده فەرمویت: {وَلِلّٰهِ خَلْقُكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ} [الصافات: 96] واته: {وخوای گه وره ئیوه وکرده وه کانی ئیوه یشی دروستکردوه}. پاشان پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- جه ختی کرده وه له سەر خویندنه وه ی سورەتی -البقره-؛ چونکه بەرده وام بوون له سەر خویندنه وه ی وپیرکردنه وه له مانا کانی وکرده وه پیکردنی بهرکهت وپیرۆز و سوودی زۆری بو بەنده تیدا، و وازهتانی له خویندنه وه ی ئەم سورته وپیرنه کردنه وه له مانا کانی وکرده وه نه کردن پی هۆکاری په شیمانیه له پرۆژی قیامت، وله پله وپایه و فەزله مه زنه کانی ئەم سورته ته ئەوه یه که ساحیره کان ناتوانن زیان به که سیک بگه یینن که ئەم سورته ده خوینت وپیری لیده کاته وه ولپی تیده گات وکرده وه ی پیده کات و سیحری پوچەل ده کاته وه، و هه روه ها و تراوه: ساحیره کان ناتوانن ئەم سورته بخویننه وه ولپی تیبگەن وکرده وه ی پیکه ن، چونکه خوای گه وره سه رکه وتوو یان ناکات بو ئەنجامدانی ئەم کرده وه چاکه. * (هاوه لانی: واته ئەوانه ی ده بخوینن ولپی تیده گەن وکرده وه ی پیده که ن؛ وه موو شتیکی ده گرتته وه که بەنده به ستیتته وه به قورئانی (پیرۆز

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

